

Legenes håndskrift før og nå

Legenes håndskrift er et evig tema. Mang en sensor kan bekrefte at det ikke ser ut til å løse seg med det første. For 75 år siden var emnet oppe i Norsk Magazin for Lægevidenskapen (1).

«Lægernes håndskrift har efter traditionen et daarlig ord paa sig – slurvet, utydelig, ulæselig. At farmaceuten i regelen tolker den rigtig, heldigvis, skyldes vistnok ikke minst den omstændighed at recepternes ordforraad er saa vel begrænset.

I The Lancet for 1ste mai tar en indsender, medicinsk eksaminator og «consulting physician», dette haandskriftspørsmål under behandling, med utgangspunkt i sine egne bedrøvelige erfaringer.

Han har faat breve fra læger, hvis haandskrift, særlig underskriften, har været saa vanskelig at tyde, at han har maattet klippe navnehieroglyffen ut og klistret den utenpaa til svarbrev, i et stille haab om at postvæsenet paa vedkommendes hjemsted maatte kunne tyde den.

Mange medicinske studerende fører en

saa daarlig haand, klager indsenderen, at skriftlige eksamensopgaver delvis har været helt ulæselige, og selvfølgelig maa dette ha indflydelse paa den opmerksomhet og velvilje, hvormed eksaminatorene gjennomgaar dem. Ogsaa den litet hensynfulde og meget upraktiske bruk av ordforkortelser er en uskik, som han paataler.

Et av de britiske eksamenskollegier gir i henhold til sit reglement en daarlig karakter for opgaver som præsenterer sig med en særlig slem haandskrift.

Men da kandidaten ikke samtidig gjøres opmerksom paa grunden til denne lavere karakteransettelse, vil denne foranstaltning ikke ha nogen virkning til at forbedre vedkommendes eller andres karakterer.

Mange av disse meget elendige skrivere kunde i kort tid forbedre sin haandskrift ved et kursushos en skrivelærer. Og for at fremtvinge en bedring i forholdet foreslaar indsenderen at eksamenskommisionerne skal indmelde navnene paa de kandidater, som har bestaaet sin eksamen, men har en særlig umulig haandskrift, til medicinaldirektoratet, hvor deres diplomer (licentia) blir at til-

bakeholde, indtil de dokumenterer, at de kan skrive læselig.

Red. av The Lancet nævner ogsaa at forsikringsselskaper har hat ulemper ved lægers forkludrede haandskrift.

(At ogsaa norske lægers haandskrift kan lide av visse svakheter skal ikke benegtes, om end medicineren for tiden i regelen fører en vakrere og tydeligere haandskrift end i tidligere dage. Dog har ref. under et fleraarig arbeide i medicinaldirektørens kontor, gjentagne ganger maattet opgi at fortolke vedkommende læges underskrift, og først blir i stand til at identificere vedkommende ved i lægefotegnelsen at undersøke navnene paa de paa vedkommende hjemsted boende læger, og saa per exclusionem at stille diagnosen.)»

– Roar Sandvei, Universitetet i Bergen

Litteratur

1. Gade FG. Lægernes haandskrift. Norsk Mag Lægevidensk 1926; 87: 518.

Standarden satt for elektronisk pasientjournal

Standarden for elektronisk pasientjournal i helsevesenet er klar, opplyser Kompetansesenter for IT i helsevesenet (KITH). Bedre kommunikasjon er målet.

Arbeidet med standarden har pågått siden høsten 1998, og har vært en del av Sosial- og helsedepartementets planer for IT-utviklingen i helsevesenet.

Hensikten med standarden er å danne en felles plattform for alle elektroniske pasientjournaler i helsevesenet, i tråd med gjeldende lovgivning. Den skal sikre at elektronisk pasientjournal i sykehus, primærhelsetjeneste og andre helseinstitusjoner kan kommunisere med hverandre.

Per i dag har om lag 90 % av primærlegene elektronisk pasientjournal, men sykehusene har ikke kommet like langt. I departementets plan for IT i helsevesenet er målet at alle elektroniske pasientjournalssystemer for sykehus og primærhelsetjenesten skal være tilrettelagt for elektronisk meldingsutveksling innen 2002. Innen en periode på 3–5 år skal alle sykehus i landet ha tatt i bruk elektroniske pasientjournalssystemer.

Sosial- og helsedepartementet med KITH som sekretariat har stått for arbeidet med den

nye standarden, som ble sendt ut på en bred høring sommeren 2000. Det foreliggende dokumentet er bearbeidet etter denne høringsrunden, der blant annet Legeforeningen var med. I sin høringsuttalelse roste Legeforeningen arbeidet, men pekte på at språkbruk og tilnærming gjorde standarden vanskelig tilgjengelig.

Målgruppen for standarden er både institusjoner som skal ta i bruk elektronisk pasientjournal og produsenter av slike. KITHs søsterorganisasjon i Danmark, Medcom, har på sine nettsider lagt ut en godkjenningsliste over journalssystemene og systemenes evne til elektronisk samhandling med andre system i helsevesenet. Listen tjener som en veiledning for institusjoner som skal anskaffe elektroniske journalssystem, og som en tilbakemelding til leverandørene på hva de må forbedre.

Den norske standarden er todelt. Første del er en funksjonsrettet beskrivelse, mens annen del er en teknisk beskrivelse. Standarden for elektronisk pasientjournal kan i sin helhet lastes ned fra KITHs nettsider: www.kith.no

– Stine Bjerkestrand Nesje, Nettredaksjonen stine.nesje@legeforeningen.no

Rettshjelpsordningen for leger

Legeforeningens medlemmer kan gjennom rettshjelpsordningen søke om støtte til juridisk bistand i saker som hovedsaklig kan knyttes til legens yrkesutøvelse, etter kriterier nedfelt i vedtekter og retningslinjer. Utvalget for rettshjelpsordningen eller sentralstyret i Legeforeningen vurderer søknaden og foretar eventuell bevilgning. Ordningen omfatter ikke fagforeningssaker eller saker som er omfattet av Legeforeningens kollektive ansvarsforsikring.

Prosedyrer for søknad om støtte: Sekretariatet i rettshjelpsordningen kontaktes så snart saksforholdet har oppstått og før det etableres kontakt med advokat. Legen selv bør avstå fra handlinger før saken er vurdert av sekretariatet. Søknad om støtte til juridisk bistand skal sendes og behandles av rettshjelputvalget før advokaten utfører arbeid. I helt spesielle tilfelle kan advokat kontaktes direkte. Alle søknader må ledsages av fylldig dokumentasjon og det forutsettes at rettshjelpsordningen orienteres om fremdriften i saken og resultatet

Kontakt: Ass. forhandlingssjef Odvar Brænden, telefon 23 10 90 00. E-post: odvar.brenden@legeforeningen.no